

EURÓPAI PARLAMENT

2009 - 2014

Fejlesztési Bizottság

2012/2143(INI)

19.2.2013

VÉLEMÉNY

a Fejlesztési Bizottság részéről

a Külügyi Bizottság részére

a Tanácsnak benyújtott, az ENSZ védelmi felelősségre vonatkozó elvéről
(R2P) szóló ajánlásról
(2012/2143(INI))

A vélemény előadója: Michael Cashman

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felhívja a Külügyi Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkről, a békéről és a biztonságról szóló 1325. (2000) és 1820. (2008) számú határozatára, az ENSZ Biztonsági Tanácsának a nőkkel és gyermekekkel szemben fegyveres konfliktusok során elkövetett nemi erőszakról szóló 1888. (2009) számú határozatára, az ENSZ Biztonsági Tanácsának az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1325. (2000) számú határozatának végrehajtására és nyomon követésére irányuló 1889. (2009) számú határozatára, valamint az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1960. (2010) számú határozatára, amely a fegyveres konfliktusok során elkövetett nemi erőszakkal kapcsolatos adatok összegyűjtésére és az elkövetők jegyzékbe vételére szolgáló mechanizmust hozott létre,
2. üdvözli a „védelmi felelősség” (R2P) koncepciójának kidolgozását, amely egyértelművé teszi és megerősíti az állampolgárok védelmét szolgáló hatályos állami kötelezettségeket; hangsúlyozza, hogy e koncepció, amely a nemzetközi közösség 1994-es ruandai kudarcai nyomán született, elengedhetetlen a nemzetek közösségének túléléséhez;
3. emlékeztet azonban arra, hogy fegyveres konfliktus idején a nemzetközi humanitárius jog a legfontosabb jogszabály, és ezért fontos, hogy a nemzetközi közösség ennek magasabb színvonalon történő végrehajtására összpontosítson; hangsúlyozza, hogy bár a védelmi felelősség nem jogi fogalom, a nemzetközi jogon alapul és szigorúan négy bűncselekménytípusra összpontosít: genocídium, háborús bűncselekmények, etnikai tisztogatás és emberiség elleni bűncselekmények (akár fegyveres konfliktus idején, akár békeidőben követik el); hangsúlyozza, hogy a védelmi felelősség keretében határozottan érvényesíteni kell a nemek közötti egyenlőség szempontját;
4. hangsúlyozza, hogy változtatnunk kell a védelmi felelősséggel kapcsolatos megközelítésünkön, aminek részeként ezt az elvet a fejlesztési együttműködéssel, a humanitárius segítségnyújtással és a válságkezeléssel kapcsolatos valamennyi modellünkben érvényesíteni kell, az eleve a védelmi felelősségre épülő programokra való támaszkodás mellett;
5. megismétli, hogy azokban a helyzetekben, ahol védelmi felelősséget alkalmaznak, rendkívül fontos, hogy fenntartsák a katonai és humanitárius szereplők megbízatása közötti különbségtételt annak érdekében, hogy a humanitárius szereplők semlegessége és pártatlansága biztosítva legyen, valamint hogy ne veszélyeztessék a segélyek, valamint az orvosi és egyéb segítség hatékony célba juttatását, a kedvezményezettek hozzáférését és a helyben állomásozó humanitárius segélyezők személyes biztonságát;
6. hangsúlyozza, hogy a védelmi felelősség elsősorban preventív elmélet, és az R2P-t szükségessé tévő helyzetekben katonai beavatkozással csak a legvégső esetben kellene élni; felszólít arra, hogy amikor csak lehetőség van rá, a védelmi felelősséget mindenekelőtt diplomáciai eszközökkel és olyan, hosszú távú fejlődést célzó tevékenységeken keresztül érvényesítsék, amelyek a kapacitásépítésre összpontosítanak az emberi jogok, a felelősségteljes kormányzás, a jogállamiság, a szegénység csökkentése, az

oktatás és egészségügy hangsúlyozása, az oktatás révén a konfliktusmegelőzés, valamint a kereskedelemfejlesztés, a hatékony fegyverzetellenőrzés, a tiltott fegyverkereskedelem megelőzése, valamint a korai előrejelző rendszerek megerősítése területén; emlékeztet továbbá arra, hogy számos kényszerítő erejű, de nem katonai alternatíva létezik, mint például a preventív diplomácia, a szankciók, az elszámoltatási mechanizmusok és a közvetítés; hangsúlyozza az EU vezető szerepét a konfliktusmegelőzés területén, amely szerepet a jövőben is gyakorolnia kell;

7. szem előtt tartva, hogy a humánbiztonság a fejlődés előfeltétele, hangsúlyozza, hogy a védelmi felelősséggel kapcsolatos kötelezettségvállalásunknak a millenniumi fejlesztési célok megvalósítása iránti kötelezettségvállalásaink és a 2015 utáni keretek részét kell képeznie; ez magában foglalja valamennyi olyan rendelkezésünkre álló eszköz igénybevételét, amelyek célja a demokratikus intézmények megerősítése, a szegénység csökkentése és a fenntartható fejlődés;
8. emlékeztet arra, hogy a regionális szervezetekkel való együttműködés a védelmi felelősséggel kapcsolatos munka fontos dimenziója; ezért felszólít a régiók prevenciók kapacitásának megerősítésére a prevenció és a fent említett négy bűncselekmény megelőzésére irányuló hatékony szakpolitikák meghatározása terén; úgy véli, hogy a következő, 2014-es EU–Afrika csúcstalálkozó lehetőséget fog teremteni arra, hogy kifejezzük támogatásunkat az Afrikai Unió elnöksége felé és előmozdítsuk a védelmi felelősséggel kapcsolatos afrikai felelősségvállalást;
9. hangsúlyozza, hogy a védelmi felelősséget be kell építeni a béketeremtő és konfliktus utáni időszakokban tett fellépéseinkbe, olyan módon, hogy biztosítani lehessen az elv folyamatos tiszteletben tartását;
10. felhívja a főképviselőt/alelnököt, a tagállamokat és nemzetközi partnereinket, hogy vonják le a tanulságokat a Líbiában 2011-ben végrehajtott fellépésekből szerzett védelmi felelősséggel kapcsolatos tapasztalatok alapján, valamint a Szíriában kialakult jelenlegi cselekvésképtelenségből, annak érdekében, hogy a védelmi felelősség koncepcióját következetesebben lehessen alkalmazni az egyes esetekben;
11. felhívja a főképviselőt/alelnököt, az ENSZ Biztonsági Tanácsában helyet foglaló uniós tagállamokat és valamennyi nemzetközi partnerünket annak biztosítására, hogy a védelmi felelősség koncepciójának lehetséges továbbfejlesztése teljes mértékben álljon összhangban a nemzetközi humanitárius joggal, valamint arra, hogy a védelmi felelősséggel kapcsolatos jövőbeli esetekben álljanak ki a nemzetközi humanitárius jog maradéktalan betartása mellett, és kövessék azt nyomon;
12. felhívja az EU-t, hogy mozdítsa elő a védelmi felelősség elvét az ENSZ-ben, és hogy törekedjen az elv általános alkalmazásának biztosítására, mivel az elengedhetlen része a multilateralizmuson és az Egyesült Nemzetek Szervezetének elsőbbségén alapuló és a Nemzetközi Büntetőbíróság erősítéséhez kapcsolódó kollektív biztonsági modellnek; emlékeztet továbbá, hogy a védelmi felelősség elve a büntetlenség elleni küzdelemre irányuló felelősségvállalást is jelent.

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	19.2.2013
A zárószavazás eredménye	+: 26 -: 0 0: 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Thijs Berman, Michael Cashman, Ricardo Cortés Lastra, Nirj Deva, Leonidas Donskis, Mikael Gustafsson, Filip Kaczmarek, Michał Tomasz Kamiński, Miguel Angel Martínez Martínez, Gay Mitchell, Norbert Neuser, Jean Roatta, Birgit Schnieber-Jastram, Michèle Striffler, Alf Svensson, Keith Taylor, Eleni Theoharous, Patrice Tirolien, Anna Záborská
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Philippe Boulland, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Enrique Guerrero Salom, Isabella Lövin, Gesine Meissner, Bart Staes
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (187. cikk (2) bekezdés)	George Lyon